

ŠVIHOV V PROMĚNÁCH ČASU

Rudolf Polák

V neděli 18. dubna 1852 se v rodině soudního podúředníka Jakuba Poláka a Marie (rozené Behenské) narodil syn, kterého kaplan Sechser ještě tentýž den pokřtil. Od rodičů dostal jméno Rudolf. Kmotrem se mu stal Jiří Černý a porodní bába Anna Poláková. Polákově tehdy bydleli na náměstí v domě čp. 14, který patřil rodičům šťastného otce. Jelikož stavení nebylo pro rozrůstající se rodinu příliš velké, snažil se to Jakub Polák vyřešit. Do školy proto začal malý Rudolf chodit v Klatovech. Starostlivý otec našel pro svoji rodinu byt v domě čp. 160 na Pražském předměstí. V Klatovech nastoupil Rudolf Polák v roce 1862 na místní gymnázium a v roce 1870 zde úspěšně odmaturoval. Jeho další cesta vedla v otcových šlépějích a nastoupil ještě téhož roku na Právnickou fakultu Univerzity Karlovy. Tuto zdárně v roce 1874 dokončil a nastoupil k vykonávání právní praxe. Nejprve k okresnímu soudu v Klatovech, posléze ke krajskému soudu v Plzni. Po povinné praxi získal zařazení soudního adjunkta a jeho prvním místem se stal okresní soud ve Kdyni. Zde se ovšem dlouho nezdržel a putoval zpět do Klatov, kde se mimo práci začal věnovat společenskému životu. Jako zdatný hudebník působil v několika místních orchestrech a pěveckých sdruženích. Snažil se uplatnit svůj ja-

zykový talent i v literárních spolcích, které se v poslední čtvrtině 19. století v Klatovech rozvíjely.

Po profesní stránce se mu dařilo také. Po splnění povinného adjunktského období byl konečně jmenován soudním radou a putoval k okresnímu soudu v Plánici. Odtud pak

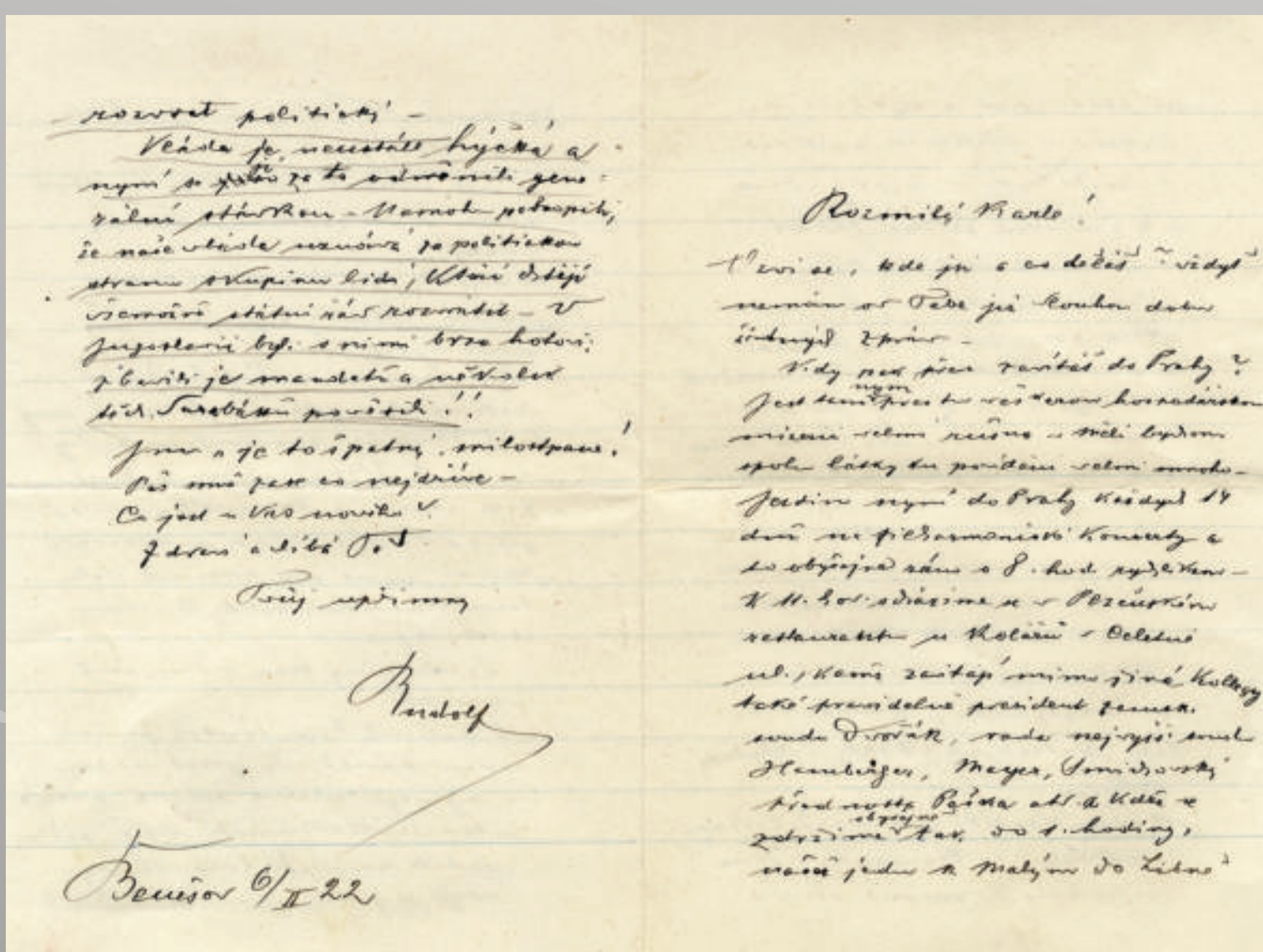
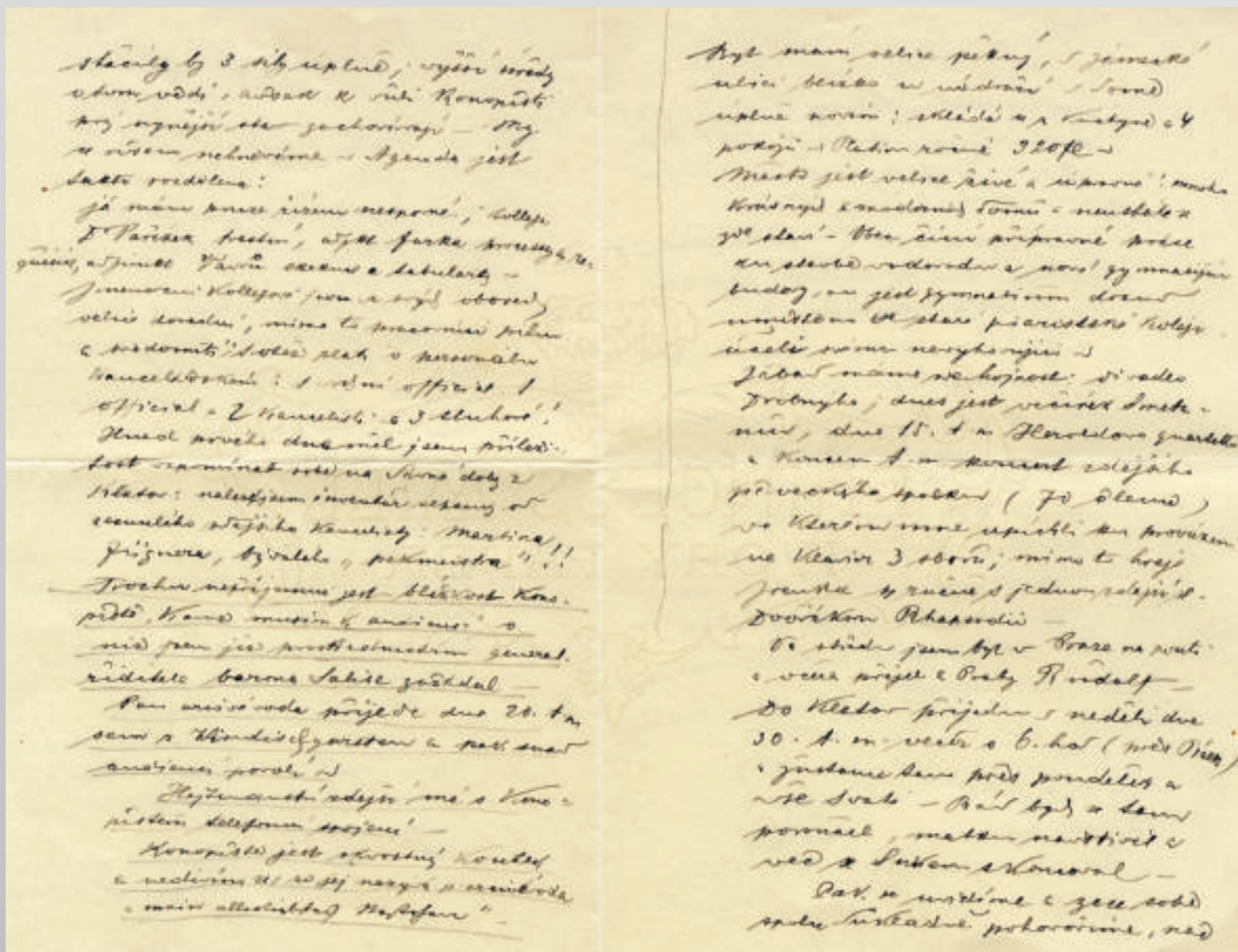
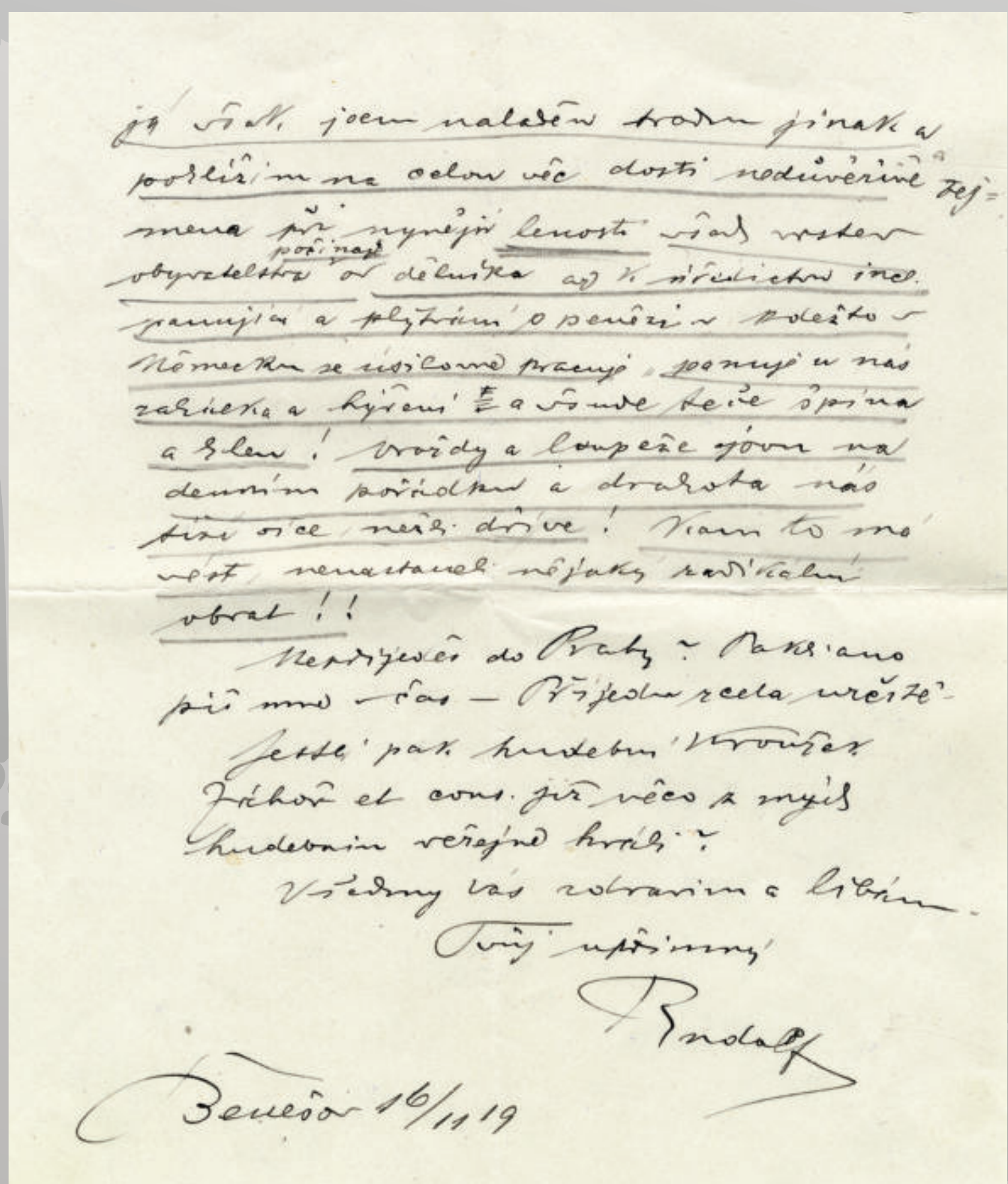
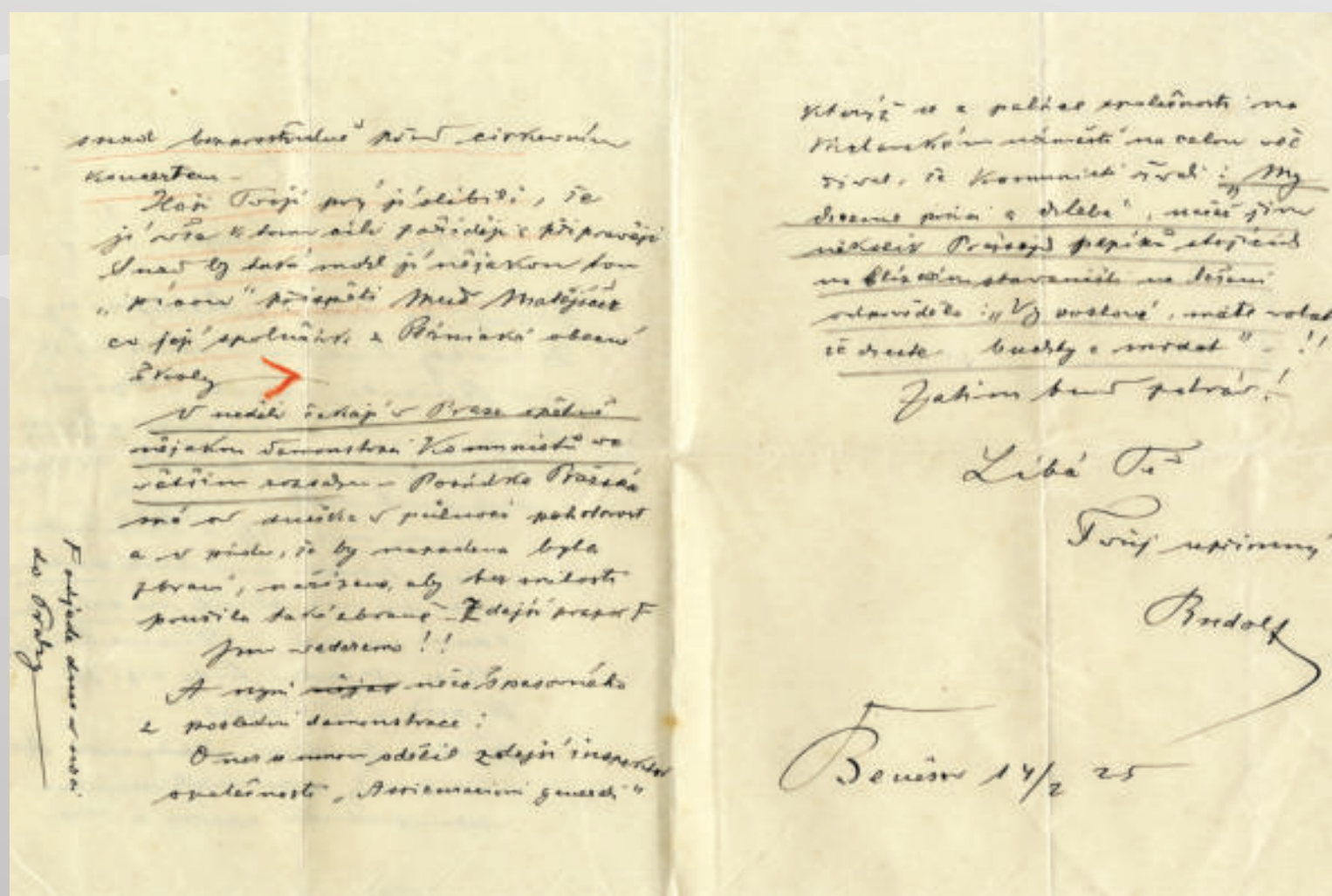

na své poslední působiště, coby již vrchní soudní rada pracoval plných 25 let u okresního soudu v Benešově. V osobním životě takové štěstí neměl. Jeho první manželka Albína (rozená Richterová) zemřela v roce 1888 ve věku pouhých 32 let. Až s druhou ženou Zdeňkou (rozenou Malou), dcerou

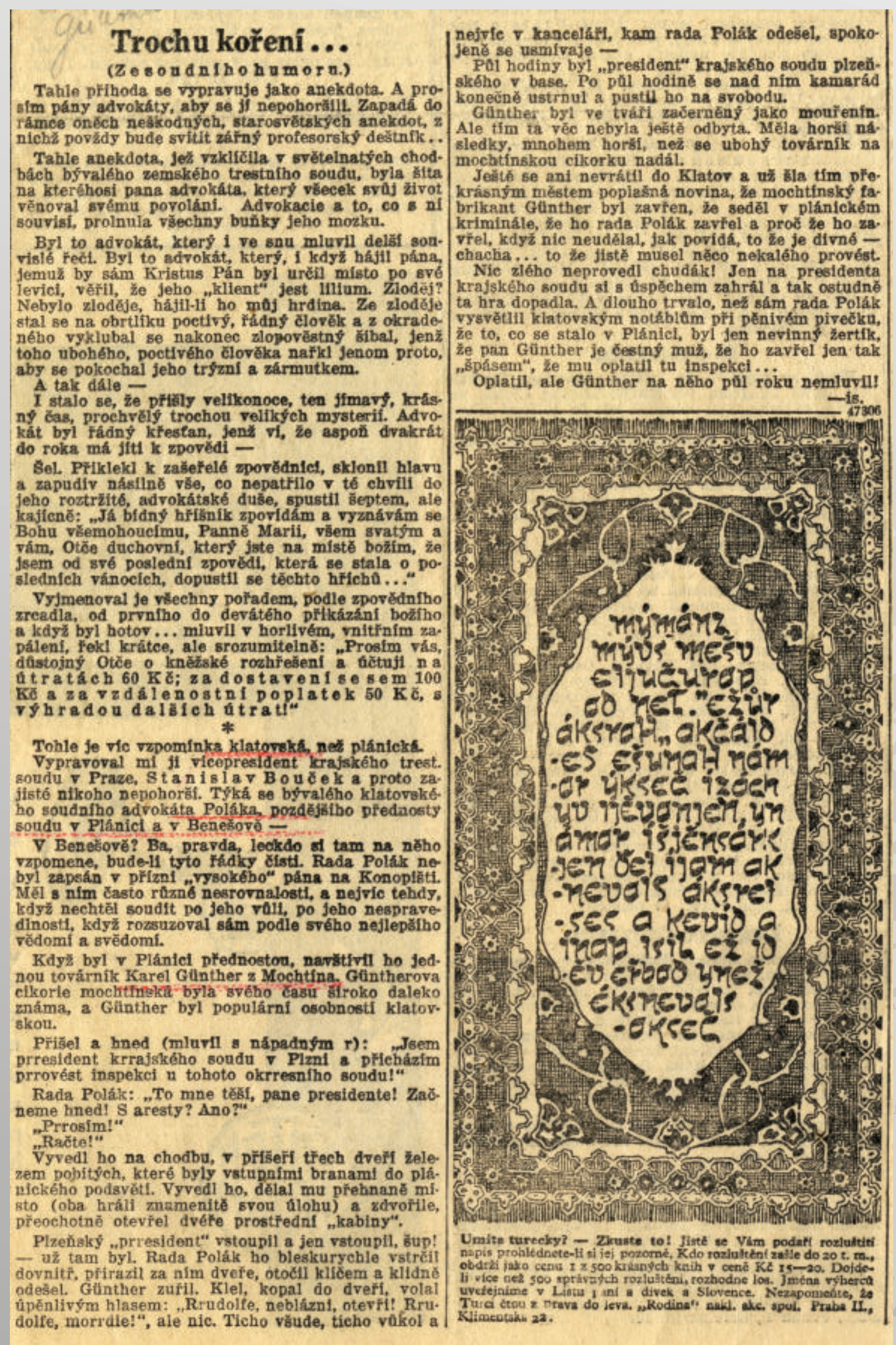
nájemce velkostatku Týnec, našel více klidu a rodinné pohody. Z tohoto manželství se dočkal potomků. Narodili se mu dva synové a dvě dcery. Starší ze synů Rudolf však zemřel v mladickém věku roku 1912 na progresivní mozkovou paralýzu. Přežil i svého druhého syna Zdeňka, který zemřel za Velké války v roce 1918 v ruském Jekatěrinodaru. Dospělosti se dožily pouze jeho dcery Růžena a Irena.

Za svého působení v Benešově vešel Rudolf Polák v širší známost tím, že se často dostával do konfliktu s arcivévodou Ferdinandem d'Este, který sídlil na nedalekém zámku Konopiště. Arcivévoda se několikrát snažil ze svého postavení zasáhnout do soudních sporů u okresního soudu řízeného Rudolfem Polákem. Ten bránil nejen sebe, ale i své podřízené soudce v tom směru, že je třeba rozhodovati dle platných zákonů vždy stejně, ať se jedná o člověka urozeného nebo prostého. Nejvíce rozruchu vzbudil soudní spor arcivévody se svým komorníkem pro domnělou krádež koňských postrojů. Soudce Antonín Pařízek rozhodl pro komorníkovu nevinu, což Ferdinanda d'Este rozlítilo a soudce obžaloval. Rudolf Polák se ho zastal a tak se následníkům hněv obrátil i proti němu. V nařízeném disciplinárním řízení se švihovský rodák ubránil, stejně tak obhájil svého podřízeného soudce. Tím získal uznání a respekt soudcovského stavu.

Rudolf Polák své profesi obětoval mnoho. Jakoby symbolicky jej smrt zastihla v jeho benešovské kanceláři, když byl dne 14. července 1927 ve věku 75 let raněn mozkovou mrtvicí.

Ukázky dopisů dr. Rudolfa Poláka dr. Karlu Hostašovi

Pověstné kauzy dr. Rudolfa Poláka na stránkách dobového tisku